

er der opstaaet den ene Gaard efter den anden, og der ligger, jeg kan godt sige Tusinder og atter Tusinder af Tønder Land, som det vilde være værd at gaa i Gang med, naar man skaffede de fornødne Betingelser til Veje. Saa vidt jeg kan se af disse Lovforslag, gælder den Støtte, man ønsker at give fra Statsmagtens Side, imidlertid ikke saadanne private Foretagender, men den gælder kun Jorder fra Len og Stamhuse, Jorder i offentligt Eje, Præstegaardsjord og saa den Jord, som Staten eventuelt opkøber ved Tvangsauktion eller paa anden Maade. Men vilde der dog ikke være Grund til at tænke paa ogsaa at støtte de andre? Det vilde ikke alene være et Gode for de paagældende, at de kunde faa en Haandsrækning, som de trænger til, og som det forekommer mig at de fortjener; men det er en overordentlig betydelig nationaløkonomisk Vinding, der her er Tale om: at store Dele af den jyske Hede og de jyske Moser kan opdyrkes og udstykkes, og der kan skabes Hjem, hvor det passer i endnu højere Grad, hvad det ærede Medlem fra Lejre udtalte i Gaar, at det gælder om at sætte en kraftig Villie ind paa og at have et godt Haandelag til at dyrke Jorden op. Jeg mener, at dette Arbejde fortjener ligesaa fuldt Støtte som det andet, og at det vil gavne vort Samfund i omtrent lige saa høj Grad. Det vil skaffe Jord paa en hurtig Maade, langt hurtigere end ved den anden Fremgangsmaade. Jeg skal saa til sidst kun gøre den Bemærkning, at det er en Kendsgerning, at denne Udstykning i de sidste Aartier har skabt mangfoldige lykkelige og gode Hjem. De vedkommende har maattet arbejde under haarde Vilkaar ved Dyrkningen af den golde Hede, og de har maattet arbejde endnu haardere, fordi der ikke i Rigsdagen har været den fornødne Lydhørhed, saa at man har skabt de nødvendige Betingelser for, at Arbejdet kunde lattes ved Tilførsel af Kalk og Mergel, thi Mergel er en absolut nødvendig Betingelse for, at deres Arbejde kan lykkes.

Jeg har ikke villet undlade at gøre disse Bemærkninger, og jeg vil henstille baade til det Udvalg, der bliver nedsat, og til det høje Ministerium at tage ogsaa denne Sag under en velvillig Overvejelse.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 2 med følgende Dagsorden:

1) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Lov om Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers samt de herhen hørende Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.

2) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Erhvervelse af Jord til Oprettelse af mindre Landbrug og til Byggepladser m. v.

3) *Første Behandling af:*

Forslag til Lov om Afhændelse af de til Præsteembeder henlagte Jorder til Oprettelse af Husmandsbrug.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

103. Møde.

Lørdag den 22. Februar Kl. 2.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Lens, Stamhuses og Fideikommisgodsers samt de herhen hørende Fideikommiskapitalers Overgang til fri Ejendom.

Forhandlingen genoptoges.

Lauritz Laursen: Det er en Glæde for mig at kunne være med i Arbejdet paa at løse Jordspørgsmaalet paa en for Samfundet tilfredsstillende Maade, tilfredsstillende baade for den enkelte, der ønsker at komme i Besiddelse af Jord og eget Hjem, og for dem — og der tænker jeg selvfølgelig paa Majoratsbesidderne —, der vil komme til at afgive Jord; de sidste kan det maaske nok blive noget vanskeligt at tilfredsstille. Jeg tror, det er et fælles Ønske hos alle Partier og forhaabentlig ogsaa fælles for alle indenfor de forskellige Partier, at dette store og vanskelige Spørgsmaal netop nu kan blive løst, og at det ikke maa nøjes med